

عنوان مقاله:

بررسی رابطه معنایی با ویژگی های آوایی و میزان بسامد همخوان ها در القای مفاهیم آیات قرآنی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم قرآنی، دوره 9، شماره 35 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

جلال رحیمیان

فرشته محمدپور

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین جنبه های اعجاز زبانی قرآن، موسیقی دلنشین آن است که یکی از مولفه های آن، القای معانی دینی می باشد. پژوهش حاضر بر آن است تا به بررسی رابطه معنا و آوا در مفاهیم مربوط به موضوعات اخلاقی و معاد بپردازد و تاثیر آن را در پذیرش و اندازه انگیزختگی توسط خواننده یا شنونده بررسی کند. روش بکاررفته در این پژوهش، کتابخانه ای، توصیفی-تحلیلی و آماری می باشد. نتایج حاصل از بررسی داده های مورد نظر نشان داد که همخوان های انسدادی در بیان مفهوم معاد بیش ترین میزان بسامد و همخوان های سایشی بیش ترین میزان بسامد در بیان مفاهیم اخلاقی را دارا می باشند. این موضوع نشان می دهد که ارتباط مستقیمی بین مشخصه های آوایی و مفاهیم مورد نظر وجود دارد. بدین معنی که هر واژه و همخوان بیانگر یک احساس است. این مساله، امری فطری است و تقریباً در تمام زبان های دنیا وجود دارد و نشان دهنده این است که قرآن کریم از همه ظرفیت ها و امکانات برای تبلیغ پیام سعادت بهره مند است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1957127>

